

BRUSSELS ALUMNI

PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

tweemaandelijks
5de jaargang nr. 6
november - december 2016
ISSN 2294-7639
P913673
Afgiftekantoor
1099 Brussel X

BAM!

MENSENRECHTEN

door Lieselotte Thys

"To deny people their human rights is to challenge their very humanity" sprak Nelson Mandela meer dan 26 jaar geleden. Zijn woorden worden helaas vandaag terug brandend actueel in het licht van terroristische aan-

slagen, religieus fundamentalisme en een ongeziene vluchtelingenstroom. De samenleving lijkt soms zelfs te vergeten dat alle mensen een aantal onvervreembare rechten hebben. Rechten die overal gelden en die nooit ofte nimmer uitgehold mogen worden, niet omwille van angst, niet op basis van intolerantie of onder het mom van veiligheid. Daarom gaan we in deze editie van het Brussels Alumni Magazine terug naar de basis van onze verlichte maatschappij. De Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens is een heerlijk stukje tekst. Een prachtig staaltje politieke eensgezindheid. Een perfecte richtlijn voor hoe we verondersteld worden om te gaan met elkaar. Waar mensenrech-

ten onder druk komen te staan is het aan ons om op te staan. Als VUB'ers dragen wij de fundamentele waarden en normen van de universele verklaring voortdurend met ons mee. Met een kritische maar open geest, streven wij naar solidariteit en vooruitgang en trekken we ten strijde tegen discriminatie en intolerantie. Dat is toch wat ik heb meegekregen tijdens mijn tijd aan de VUB. Uiteraard kan u in deze editie ook genieten van een nabeschuwing van het geweldige OSB tuinfeest. We kijken samen met CAVA vooruit naar St.V en keren even terug naar Rio 2016 voor een nabespreking met Eddy De Smedt. Veel leesplezier.

**Fresh
OYSTER**

OSB nodigt u hartelijk uit op haar jaarlijkse oestertasting op zondag 6 november. Na 5 succesvolle edities herhalen we graag het vertrouwde concept van de OSB-oestertasting.

Onder leiding van expert Nick Trachet verkennen we 6 verschillende oestervariëteiten en genieten we van een glas cava of witte wijn. Ook dit jaar verzekeren we een boeiende uiteenzetting en democratische prijzen.

Zondag 6 november - 11.00 uur
VLC De Geuzetorre - Kazernelaan 1, 8400 Oostende

Inschrijven via mail naar info@osb.be of telefonisch via 02/644.64.60
Met overschrijving naar BE84-0010-0794-2659

De activiteit kost 12 euro voor leden en 17 euro voor niet-leden

i.s.m. VLC De Geuzetorre

de mens:nu
is vrijzinnig humanistisch

We zijn er bijna, maar nog niet helemaal

DE LANGE WEG NAAR EEN NATIONAAL MENSENRECHTENINSTITUUT IN BELGIË

door Lieselotte Thys

Een onafhankelijk instituut, (grond)wettelijk verankerd, dat als doel de bevordering en bescherming van de rechten van de mens heeft? Het lijkt de logica zelve, een evidentie als het ware, zeker in een land als België. Toch? In vele Europese landen en zelfs ver daarbuiten is het reeds een realiteit. In België zitten er wat kinken in de kabel. Een stand van zaken.

Wat is een Nationaal Mensenrechten-Instituut (NMRI)?

Nationale mensenrechteninstellingen zijn staatsactoren met een (grond)wettelijk mandaat om mensenrechten te promoten en te beschermen. De belangrijkste taak van dit instituut is de bevordering en bescherming van mensenrechten door op een onafhankelijke manier toe te zien op de naleving ervan.

Een volwaardig NMRI dient aan een aantal (minimum)voorwaarden te voldoen: de zogenaamde 'Principes van Parijs' die de standaarden met betrekking tot bevoegdheden, samenstelling en werking bepalen. Een NMRI moet o.a. een zo ruim mogelijk mandaat hebben, over alle categorieën van mensenrechten. Het moet ook een onafhankelijk instelling zijn. Het instituut dient in staat te zijn om zijn prioriteiten vast te stellen op basis van een wettelijk omschreven mandaat, waarin

de bevoegdheid is vastgesteld om zelfstandig, en dus vrij van sturing door de overheid, onderzoek te doen naar schendingen van de mensenrechten. Vervolgens moet men hierover een standpunt kunnen innemen en een breed publiek hierover inlichten. Bovendien moet een NMRI ook voldoen aan de eisen van pluriformiteit: het moet een weerspiegeling zijn van verschillende, bij mensenrechtenbescherming betrokken actoren in de samenleving.

De principes, hoewel juridisch niet bindend, worden bekrachtigd door de VN en worden hierdoor bekeken als de internationale minimumstandaarden voor een effectief functionerend mensenrechteninstituut. De werking kan enkel worden veilig gesteld wanneer de oprichting door de overheid gebeurt en er een financiële afhankelijkheid, in de zin van garantie van werkingsmiddelen, is van diezelfde overheid.

De principes vormen de basis voor een accreditatie met een A-, B-, of C-status. Een A-status wil zeggen dat er volledig wordt voldaan aan de Principes van Parijs. Deze instellingen zijn dan volwaardig stemgerechtigd lid van het Internationaal Coördinatiecomité van Nationale Mensenrechteninstellingen (ICC) en als Europese NMRI in het European Network of National Human Rights Institutions (ENNHRI). Dit geeft hen bovendien sprekkrecht op internationale fora. Bij een B-status wordt er niet volledig voldaan aan de principes. Men kan deelnemen op internationaal niveau maar er is geen stemrecht binnen het ICC of sprekkrecht in VN-fora. NMRI's met een C-status komen de principes helemaal niet na en mogen slechts als waarnemer deelnemen aan sessies van het ICC.

België vs de rest van de wereld

Er zijn een 100-tal NMRI's wereldwijd waarvan bijna 70 voldoen aan de Prin-

KICK OFF VAN HET NIEUWE ACADEMIEJAAR 2016-2017

Tijdens de Kick Off-activiteiten in Etterbeek en Jette kon de Oudstudentenbond ook dit jaar rekenen op heel wat interesse van de studenten. Velen kwamen langs om een foto te laten nemen en kans te maken op een Student Starter Packet.

De winnaars, die de meeste likes kregen op onze Facebookgroep, kan u hier vinden. Proficiat aan allen!

cipes van Parijs. 22 hiervan bevinden zich in Europa en al onze buurlanden hebben een A-status mensenrechteninstituut.

Frankrijk richtte al in 1947 de 'Commission nationale consultative des droits de l'homme' op. Het 'College voor de Rechten van de Mens' heeft in Nederland sinds mei 2014 een A-status. Buurland Duitsland is de enige gefederaliseerde staat in Europa met een NMRI, het 'Deutsches Institut für Menschenrechte' en zou dus mogelijk als voorbeeld kunnen dienen voor België, net zoals India en Kenia trouwens, die ook een mensenrechteninstituut én een federale staatsvorm hebben.

De raad van bestuur van het Duitse instituut is samengesteld uit leden van de civiele maatschappij, de wetenschappelijke wereld, de media en de politiek. De politieke vertegenwoordigers hebben enkel adviesrecht en geen stemrecht, om zo de onafhankelijkheid te waarborgen. Financiering gebeurt via middelen van 4 verschillende ministeries.

De lange weg naar een NMRI in België

Een rapport van het Bureau voor Grondrechten van de EU (FRA) uit 2010 toont aan dat er bij Europese landen zonder een NMRI met A-Status een gebrek aan coördinatie bestaat tussen de specifieke mensenrechteninstellingen. Dit leidt tot overlappende mandaten en een gebrek aan mensenrechtenbescherming voor bepaalde beleidsdomeinen. En zo komen we bij de Belgische situatie. Wij hebben met UNIA, het vroegere gelijkekansencentrum,

een B-status instituut. UNIA heeft een onvoldoende breed mandaat om een A-status mensenrechteninstituut te zijn. UNIA is bijvoorbeeld niet bevoegd om meldingen te behandelen van discriminatie op basis van geslacht of gender - hiervoor is het Instituut voor de gelijkheid van vrouwen en mannen bevoegd - taal of syndicale overtuiging.

België werd in 2011 voor de eerste keer doorgelicht via de Universal Periodic Review (UPR) van de VN mensenrechtenraad. In het rapport werden maar liefst 88 (!) aanbevelingen geformuleerd op het vlak van ons mensenrechtenbeleid. Eén daarvan was de oprichting van een volledig onafhankelijk NMRI met een breder mandaat. De aanbevelingen van de Verenigde Naties zijn niet bindend voor België en leggen bijgevolg te weinig druk op de Belgische overheid. Dat blijkt dan ook uit de volgende tijdlijn van politieke beloftes die tot op de dag van vandaag niet nagekomen zijn.

Reeds in 2003 voorzag het federaal regeerakkoord van Verhofstadt II in de oprichting van een nationale instelling ter bevordering en bescherming van de mensenrechten in België. In 2006 kwam een platform van ngo's met een voorstel op de proppen voor een samenwerkingsakkoord tussen de federale staat en de deelstaten. Dit akkoord moest leiden tot de oprichting van een Belgische Commissie voor de Grondrechten. De Commissie zag nooit het daglicht.

De Universal Periodic Review (UPR) in 2011 was een nieuwe aanzet voor de

regering Di Rupo I om zich te engageren om een nationaal mensenrechteninstituut op te richten en dit ook effectief in te schrijven in het regeerakkoord. Aanvullend schreven zowel de minister van Gelijke Kansen als de minister van Justitie het mensenrechteninstituut in hun respectievelijke beleidsnota's. Er werd een eerste stap in de goede richting gezet met de interfederalisering van het Gelijkekansencentrum en de oprichting van een Federaal Migratiecentrum.

In 2013 moest er een tussentijdse rapportage gebeuren aan de VN Mensenrechtenraad over de door België aangenomen aanbevelingen uit de UPR, inclusief het NMRI. België schoot zelfs met de hervorming van het gelijkekansencentrum nog steeds te kort om erkend te worden als volwaardig mensenrechteninstituut.

Ook Michel I schreef het NMRI in haar regeerakkoord. In 2015 kondigde minister van Justitie Koen Geens, in de marge van een bijeenkomst van de Raad van Europa, de oprichting van een nationaal onafhankelijk mensenrechtenmechanisme aan. Alle 47 landen van de Raad van Europa hebben het engagement aangegaan om de oprichting te "overwegen".

Ondertussen werd België in januari 2016 nogmaals op de vingers getikt via het UPR. Minister Geens sprak achteraf straffe taal door te zeggen dat de oprichting van een NMRI een prioriteit was voor deze regering. Het dossier zou klaarliggen en zou tegen het einde van deze legislatuur gerealiseerd moeten zijn. Only time will tell.

BLIJF ALTIJD

OP DE HOOGTE.

VOLG ONS OP FACEBOOK!

Wil je steeds het laatste nieuws over de Oudstudentenbond en onze activiteiten ontvangen? Doe dan net als deze studenten en like onze pagina. Je vindt ons op <https://www.facebook.com/osb.vub/>

MENSENRECHTEN OP St. V

door Maya Richard

Wij dragen als VUB'ers de fundamentele waarden en normen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens voortdurend met ons mee. Ook de studentenkringen proberen deze waarden te tonen in o.a. hun dopen. Toch worden deze vooral duidelijk op de jaarlijkse Sint Verhaegen-viering. Zo was het thema van St. V in 1988 en 1998 "Mensenrechten" en zijn er talrijke medailles waarin de rechten van de mens gekaderd worden, zoals het recht op vrije meningsuiting, het recht

op leven, het recht op bescherming tegen marteling en het zelfbeschikingsrecht. Ook de camions werden in het verleden rijkelijk versierd met ludieke tekeningen en decoratie waarbij steeds aandacht werd gegeven aan diverse controversiële en maatschappelijke thema's.

Sinds de aanslagen van 2015 en de recente voetgangers zone in het centrum van Brussel is de vorm en route van de St. V-stoet aangepast en zijn

de camions misschien niet meer van toepassing. Dit houdt de studenten echter niet tegen om samen met een kritische geest deze dag te vieren. Dus zet je klak op, kom op 18 november naar Brussel en geniet samen met alle studenten van deze bijzondere feestdag!

St. V 1994 na de rellen Hutu-Tutsi

St. V-medaille van 1988 met als thema "Mensenrechten"

EUTHANASIE EN MENSENRECHTEN, EEN ZAAK VAN DE VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL?

door Niels De Nutte

Master Geschiedenis en masterstudent Wijsbegeerte

“De huidige generatie is de eerste die zowel het begin als het einde van het leven kan beïnvloeden”. Aan het woord is Wim Distelmans, professor Oncologie en Palliatieve Geneeskunde aan de Vrije Universiteit Brussel, en al jaren dé pleitbezorger van het recht op het sturen van het eigen levenseinde. Het is en blijft een mooie gedachte, de Vrije Universiteit Brussel die opkomt voor de mogelijkheid om te kiezen hoe we de deur van deze wereld achter ons dichttrekken. Wij, de generatie Nu, hebben inderdaad geen tijd gekend waarin wetgeving over abortus (1990) en euthanasie (2002) niet bestond. Dat geldt bij uitbreiding voor de wetten op palliatieve zorg en patiëntenrechten (eveneens 2002). De depenalisering is een feit en de onderwerpen zijn in grote lijnen bespreekbaar. Daar mogen we als Belgen terecht trots op zijn. De mentale rust die de mogelijkheid tot het verkrijgen van euthanasie geeft, leverde ons recent zelfs internationale bewondering op. Marieke Vervoort, onze Wielemie, trok de aandacht met haar glansprestaties op de Paralympische Spelen.

Dit nummer van BAM! is opgebouwd rond de problematiek van mensenrechten. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe dankbaar ik ben dat ook een onderwerp als levenseindebeslissingen hier onder de aandacht wordt gebracht. In een leven zijn er geen emotionelere momenten dan diegene die te maken hebben met het begin of het einde ervan. De meest fundamentele vragen spelen zich ook af in de periodes die hieraan vooraf gaan of erop volgen. Wat als? Wat nu? Wat kan? Wat zal? Het zijn vragen waar we ons nu beter op kunnen en moeten

voorbereiden dan vroeger. Het taboe ebt weg, de keuzemogelijkheden nemen toe en de mens wordt mondiger. Positief is dat allemaal. Wees blij met wat is, want terugkeren naar een samenleving die haar handen afhoudt van ethisch moeilijke situaties, is onwenselijk en zelfs onverantwoord. Wij hebben als burgers de keuzevrijheid om een positief verhaal te maken van de moeilijke situaties die we vroeg of laat tegenkomen. Niemand kan worden verplicht om te kiezen voor een levensbeëindigende handeling. Maar de vrijheid om te kiezen voor een afscheid onder je eigen voorwaarden is een mensenrecht. Waardig sterven moet iedereen gegund worden. De euthanasie die Hugo Claus in maart 2008 kreeg, blijft in mijn geheugen gegrift.

Iedereen heeft het recht om gerespecteerd te worden vanuit zijn of haar menselijkheid. Menselijkheid, dat kan het respect voor anderen zijn, maar het is ook de manier waarop we naar onszelf en onze plaats in de wereld kijken. Als ik voor mezelf uitmaak dat alle factoren voor de verderzetting van mijn leven – zoals bijvoorbeeld naasten, levensdoelen, maar ook levenskwaliteit – niet langer opwegen tegen mijn levenseindevraag, moet mijn positieve keuze voor de dood gerespecteerd worden. Het is tenslotte een door en door menselijke keuze.

Laten we samen toejuichen dat we in een ethisch vooruitstrevend land leven. Driewerf hoera voor onze rechten als patiënt en individu. Maar laten we zeker niet vergeten dat de Belgische wetgeving niet eenduidig positief is. Euthanasie is een juridisch begrip geworden en de wet laat slechts een

smalle praktijk toe. Het uitdrukkelijke verzoek moet worden ingediend via het correcte formulier, is onderworpen aan een hele reeks voorwaarden en laat weinig speelruimte. Gekoppeld aan de smalle wetgeving, moeten we ook vaststellen dat de praktijk ver achterblijft op de bestaande rechten. Het overgrote deel van de oorspronkelijk vaak christelijke zorginstellingen in Vlaanderen had het voorbije decennium vaak de grootste moeite om euthanasie toe te laten. In Wallonië wordt euthanasie zelfs bijna nooit uitgevoerd.

Om het menselijk recht op het eigen vrije denken en handelen te respecteren en een bredere wetgeving na te streven, wil ik een oproep lanceren om te blijven streven voor de keuzevrijheid van alle burgers, ongeacht hun levensbeschouwing, etniciteit of label. In de 16e eeuw liet Thomas More in zijn beroemde werk Utopia al ruimte voor het krijgen van euthanasie. Vandaag zijn utopieën net als vroeger misschien ongreepbaar, maar we blijven altijd zoeken, streven naar nieuwe dingen en completere antwoorden. Laat onze Alma Mater haar voortrekkersrol in ethische kwesties blijven opnemen, laten ook wij als alumni het humanistische gedachtegoed blijven koesteren en nastreven. We mogen de bestaande mogelijkheden aan het begin en het einde van onze levenswegen koesteren, maar we moeten ook verder durven kijken en we mogen nooit op onze lauweren blijven rusten. Een onderwerp bespreekbaar maken overwint altijd het taboe, zoals de duisternis nog steeds de duimen legt voor het licht van kennis en wijsheid.

NOUS T'AIMONS, VÉRITÉ, MAIS LA SEULE MAÎTRESSE, AH, C'EST TOI, LIBERTÉ!

door de Studiekring Vrij Onderzoek

De media schreeuwen moord en brand, men wil uitverkoop houden aan de Chinezen en ondertussen wordt er vrolijk over onze waarden gepalaverd door zij die deze ondergraven. Doorheen de hele 20ste eeuw heeft de wereld er naar gestreefd om het idee van mensenrechten te codificeren. Nu de 21ste eeuw is aangebroken lijken mensen steeds enthousiaster om al dit werk zo snel mogelijk terug de geschiedenis in te katapulteren. Dit alles in de naam van veiligheid. Te midden van al dit tumult stelt de Vrij Onderzoeker zich een cruciale vraag: Hoe onveilig zijn we écht? Wanneer de Vrij Onderzoeker deze vraag onder de loep neemt, dan constateert hij dat de media-aandacht en de voorgestelde maatregelen disproportioneel en contraproductief zijn. Ze blijken zelfs haaks te staan op de waarden die men beweert te verdedigen. Het gaat hier om een eeuwenoud probleem, dat al sinds de Romeinse Republiek naar boven komt. Hoe ver

moet men gaan om een systeem te verdedigen? Hoe veel van het bestel mag men vernietigen onder het motto van het te behouden? Uiteindelijk heeft de onredelijke drang naar stabiliteit de oude Republiek de das omgedaan en het tot een dictatuur verwrongen.

Eens we terroristische aanslagen zoals we die dit jaar hebben gekend in context van tijd en ruimte plaatsen, kan men niet anders dan opmerken dat de directe schade relatief beperkt is en blijft. Het grotere kwaad komt voort uit de manier hoe wij met dit soort aanslagen omgaan. Niet alleen draaien we er waarden die ons sinds de Franse Revolutie dierbaar zijn voor terug, ook op materieel vlak vormt het langdurig abrupt platleggen van het publieke leven de grootste kost. De studentikoze gemeenschap heeft dit al mogen ervaren, toen vorig jaar St. V niet mocht doorgaan door de onoverkomelijke dreiging. Blijkt nu plots dat de imminente dreiging van vorig jaar tot nu blijft voortduren, weliswaar niet voor de Pride of de Zinnekeparade. De stad Brussel acht St. V te onveilig om nog in haar oude formule door te laten gaan, een oud zeer dat de stad nu met een geschikt excuus kan doorduwen.

Vanuit een emotioneel perspectief valt deze drang naar veiligheid te begrijpen, ook wij beseffen dit. Maar het Vrij Onderzoek bestaat er net uit dat we onze sterkste angsten opzij zetten, om de waan van de dag te overstijgen en

onze waarden te beschermen tegen valse profeten. In de beroemde quote van Henri Poincaré, die alle alumni van deze universiteit welbekend is, roept hij op om ons denken niet te onderwerpen aan de passie. In dit geval zou het niet enkel het einde van het vrije denken betekenen, maar meer existentieel het einde van de vrijheid zelve.

De Vrij Onderzoeker merkt op dat een vrijheidslievende maatschappij zichzelf niet kan verdedigen tegen reactionaire krachten door zelf de verwezenlijking van de vrijheid teniet te doen. Benjamin Franklin, één van de founding fathers van de Amerikaanse republiek stelde het volgende: "Those who sacrifice liberty for security deserve neither and will end up losing both." De echo van zijn woorden klinkt vandaag luider dan ooit tevoren.

Deze culturele shift van vrijheid naar veiligheid is nefast. Wij als Vrij Onderzoekers verzetten ons hier ten stelligste tegen. Het vrije denken kent immers geen ander huis dan de vrije samenleving. We dienen de vrijheid dan ook te verdedigen in de wereld, in ons eigen land en zelfs in onze eigen stad. De volgende passage uit het studentenlied "Le Semeur" is op zijn plaats: "Nous t'aimons, Vérité, Mais la seule maîtresse, Ah, c'est toi, Liberté!"

Net als generaties studenten en Vrij Onderzoekers voor ons hopen wij deze strofe aan te heffen op de volgende St. V, tot dan.

31ste VRIJZINNIG ZANGFEEST

F*CK BSG EVEN GOEDE VRIENDEN

08.12

www.bsggtgv.be

Actualia

MENSENRECHTEN

BRUSSELS ALUMNI

PROFESSIONELE PERMANENTE VORMING VOOR JURISTEN

Dinsdag 8 november 2016

Gendergelijkheid

Mevr. Liesbet Stevens, adjunct-directeur van het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen

Mevr. Stevens gaat in op hoe het rechtssysteem de integriteit van mensen beschermt, maar tegelijk ook vaak in gebreke blijft en zelfs seksistisch is.

Dinsdag 22 november 2016

Staat en gezondheidszorg

Prof. Freek Louckx, onderwijsprofessor VUB referendaris Hof van Cassatie

Prof. Louckx verschaft een grondig en diep-gaand inzicht in de verantwoordelijkheid die de Belgische Staat draagt én opneemt voor de curatieve medische zorg van zijn burgers. Hij analyseert de overheidsinterventie in de gezondheidszorg vanuit een juridisch en fundamenteel wetenschappelijk perspectief.

Dinsdag 6 december 2016

De invloed op het buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht

Dhr. Stefan Somers, Research Group Fundamental Rights & Constitutionalism VUB

In enkele belangrijke principearresten in het buitencontractueel-aansprakelijkheidsrecht speelden de rechten van de mens een belangrijke rol. Dhr. Somers zal dieper ingaan op dit thema en aangeven hoe mensenrechten het aansprakelijkheidsrecht kunnen beïnvloeden en wat hier de gevolgen van zijn...

Waar: VUB Campus Etterbeek, Pleinlaan 2, 1050 Elsene
De sessies starten telkens om 18.30 uur en eindigen om 21.30 uur.

Deelname aan een sessie geeft recht op 3 juridische vormingspunten.

Inschrijvingsgeld: 65 euro per OSB-lid / 80 euro voor niet-leden

Studentenprijs per sessie: 20 euro

Inschrijven via info@osb.be

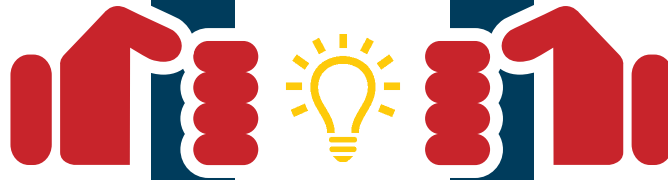

Orde van
Vlaamse Balies

PROGRAMMA

NATIONALE DAGEN VAN DE GEVANGENIS

Re-integratie: een illusie?

Film OFFLINE

Dinsdag 8 november 2016 om 19.30 uur

Vertoning van de film *Offline* met een inleiding door Tania Ramoudt (Stichting Morele Bijstand aan Gevangenen).

VUB-campus Etterbeek - Promotiezaal
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

Bezoek Gevangenis Hasselt

Maandag 14 november om 16 uur

Zwarte-Brugstraat 4, 3500 Hasselt. Plaatsen zijn beperkt.

Prison Talk: getuigenis van ex-gedetineerde met zijn buddy om 19.30 uur.

VOC Hasselt: Albrecht Rodenbachstraat 18, 3500 Hasselt

Studiedag: re-integratie: een illusie?

Woensdag 16 november om 13 uur

Met een getuigenis van een ex-gedetineerde, een panelgesprek en experts uit de vakgroep criminologie VUB:

- ▶ Re-integratie: What's in a name? Dr. Veerle Scheirs
- ▶ De verwevenheid van re-integratie en verwijdering. Steven De Ridder
- ▶ Vrouwelijke gedetineerden: uitdagingen voor re-integratie. Dr. An Nuytiens

VUB-campus Etterbeek - Lokaal D 0.08:
Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

Aftrap Nationale Dagen van de Gevangenis

Maandag 21 november om 14 uur (tot 17uur)

- ▶ Bezoek de op ware grootte 'inleefcel Langtin' gemaakt door gedetineerden.
- ▶ Speel het inleefspel 'de wandeling'. De spelbegeleider neemt de rol van gevangenisdirecteur op zich en laat je voelen het is om gevangen te zijn.
- ▶ Bekijk de getuigenis **re-integratie: een illusie?**
- ▶ **Prison Talk om 19 uur:** getuigenis van ex-gedetineerde met zijn buddy, aansluitend mogelijkheid tot vragen uit het publiek.

huisvandeMens Brussel, Sainctelettesquare 17, 1000 Brussel.

Scholenprogramma

Van dinsdag 22 november tot en met vrijdag 9 december

- ▶ Bezoek de op ware grootte 'inleefcel Langtin' gemaakt door gedetineerden.
 - ▶ Speel het inleefspel 'de wandeling'. De wandeling is een ideaal bordspel om op een speelse manier te leren over hoe het is om opgesloten te zitten in de gevangenis.
 - ▶ Getuigenis van een ex-gedetineerde
- Doorlopend op afspraak **tussen 10 en 16 uur.**
huisvandeMens Brussel, Sainctelettesquare 17, 1000 Brussel.

PRAKTISCH

Al deze activiteiten zijn kosteloos, wel graag vooraf reserveren en inschrijven via de website:

www.vrijzinnigbrussel.be

Meer info: huisvandeMens Brussel: T. 02/242.36.02 – e-mail: ndg@vrijzinnigbrussel.be

Organisatie: deze activiteiten kaderen in de Nationale Dagen van de Gevangenis en zijn een initiatief van de Stichting Morele Bijstand aan Gevangenen, huisvandeMens Brussel, Uitstraling Permanente Vorming, Studiekring Vrij Onderzoek, de Oudstudentenbond en de vakgroep criminologie van de Vrije Universiteit Brussel.

DIT WAS HET OSB-TUINFEEST 2016!

Zoals jullie waarschijnlijk allemaal wel weten, organiseert de OSB iedere twee jaar een groots galabal. Ook de editie van 2015 was een heus succes. Dit was zelfs zo succesvol dat we het jammer vonden dat we tot 2017 zouden moeten wachten om weer een groot evenement te organiseren. Daarom hadden we al snel na het galabal besloten dat we in de zogenaamde "niet-baljaren" een familie-happening zouden uitwerken.

Zo ontstond het idee van het OSB-tuinfeest. Samen met een groep van zeer gemotiveerde vrijwilligers (en natuurlijk

ook met de ondersteuning van Jana en Rik, onze 2 OSB-medewerkers) hebben we de afgelopen maanden nagedacht over hoe we deze dag vorm zouden geven. Al snel hadden we een leuk concept in elkaar gestoken. Op 24 september was het dan eindelijk zo ver. De koffiekoeken stonden klaar en de raadsleden paraat om aan de voorbereidingen van de dag te beginnen. We toverden de VUB-tent om tot een gezellige ruimte met lampjes en buiten op het gras waren er verschillende activiteiten voor de kinderen.

De namiddag werd onder andere opgevuld met een rondleiding op de VUB-werf, een percussieworkshop en een optreden van de Zuid-Afrikaanse zanger Stefan Dixon. Daarna was het tijd voor een gezellige BBQ waar we, samen met 130 andere OSB'ers en aanverwanten hebben van genoten. De avond werd afgesloten met een leuk optreden van David, de VUB'er die dit jaar deelnam aan The Voice van Vlaanderen. Kort samengevat, het was een prachtige dag, met prachtig weer en vooral een leuk weerzien met vele oude bekenden.

VUB'ERS IN RIO

In augustus kenden de Belgen veel succes op de Olympische Spelen. Naast tal van ereplaatsen, kwamen 2 gouden, 2 zilveren en 2 bronzen medailles mee naar België. De bijdrage van VUB'ers aan dit succes was niet gering. Naast medailles voor Jérôme Truyens, Loick Luypaert, Florent Van Aubel (hockey) en Dirk Van Tichelt (judo), stond ook aan het hoofd van de Belgische delegatie een VUB-alumnus: Eddy De Smedt. Wij spraken met hem over deze bijzondere sportzomer.

Dit waren uw achtste Zomerspelen en voor de tweede maal ging u mee als delegatieleider. Kan u beschrijven wat dit juist inhoudt?

Als delegatieleider ben je de contactpersoon die verantwoordelijk is voor alles wat je maar kan inbeelden. Natuurlijk heb je wel een team rondom je.

De structuur voor dit team sluit in België steeds meer aan bij de Scandinavische landen zoals Noorwegen. Daar hebben ze een structuur die permanent doorloopt onder leiding van hun directeur topsport. Dit systeem brengen ze dan compleet over naar de Spelen, zodat alle atleten en coaches, die op dagdagelijkse basis contacten hebben met de mensen binnen de organisatie, dit gewoon kunnen meenemen naar de Spelen. Organisatorisch gezien is dat een makkelijk en efficiënt model en we opteren daar de laatste jaren fel voor.

Vandaar dat er dus iemand van de staf, en nu ben ik dat geweest, de delegatieleider is die vier jaar effectief kan toewerken naar de Spelen. Dit is dus geen éénmalig gebeuren, maar een heel proces, waarbij je de atleten, de coaches en de begeleiders leert

kennen.

Je stelt ook mee de delegatie samen. Dit doen we in functie van al de opdrachten die er liggen, maar er zijn wel slechts een beperkt aantal accreditaties. In mijn filosofie moet alles draaien rond de atleet. Immers, de atleet is daar om te presteren en moet zich enkel en alleen op zichzelf kunnen focussen. En dus beginnen we in eerste instantie met het toekennen van accreditaties aan de coaches van de sporters. Vervolgens komt het erop neer om de medische begeleiding op punt te stellen, want daar kan je ook het verschil mee maken. Pas op de derde plaats komen de mensen die voor de logistiek instaan. Dat betekent dus dat je in feite je eigen comfort achterop stelt, omdat je de voorkeur geeft aan de begeleiding van de atleten.

Het waren bijzonder succesvolle Spelen met 6 medailles. Wat waren voor u de mooiste momenten?

Dat is moeilijk om te zeggen. Je bent daar 35 dagen en de eerste weken was het echt afzien. In het dorp was niets in orde. We hadden een gaslek, een waterlek, kapotte wc's, ... Alles wat je kan denken dat in een appar-

tement kan mislopen, liep mis. Ik denk dat ik elke term van de loodgieterij in het Portugees ondertussen ken. Sommige landen zijn daarover beginnen communiceren, wij hebben gezegd: "nee, we gaan dat niet doen, we gaan geen paniek zaaien, we gaan proberen om de zaken hier stap voor stap op te lossen" en we hebben dat gedaan. Wanneer de eerste atleten toekwamen nadat wij daar dag en nacht gewerkt, gewroet en gereclameerd hadden, waren we erin geslaagd om een leefbare situatie te creëren. Dat was een eerste grote voldoening.

Die 35 dagen zijn voorts een aaneenschakeling van betere en mindere momenten. De momenten waarop er gescoord wordt, zijn natuurlijk fantastisch. De momenten waarop succes net niet gehaald wordt, zijn moeilijker, maar emotioneel en menselijk zijn ze even belangrijk en ingrijpend. Hier bestaat een mooie uitdrukking over: "de overwinning heeft vele vaders en de nederlaag is een weeskind". Dat is ook vaak zo en je moet proberen om in de mate van het mogelijke er ook voor die mensen te zijn, waarvoor het minder goed is afgelopen. Soms gaat het ook om een schouderklop

die je geeft, of één die je krijgt, die dan bijzonder veel deugd kan doen naargelang het moment.

We hebben deze Olympische Spelen meer medailles behaald dan bij vorige Spelen. Is er in België progressie gemaakt op sportief vlak?

Ik denk dat er effectief meer en meer inspanningen gebeuren. Toch blijven de Olympische Spelen een rat race to the medals. En daar is geld voor nodig. Indien we verder moeten met de huidige budgetten, en dat ziet er zo naar uit, dan gaan er nog meer keuzes gemaakt moeten worden.

We zullen dan strenger moeten worden met het selecteren van de sporten en de sporters die we ondersteunen. In een complex land als België, waar de verantwoordelijkheid voor topsport bij de gemeenschappen ligt, is dat niet zo eenvoudig.

Voor de eerste keer sinds 1920 haalden we nog eens een medaille in een teamsport. Vanwaar komt dit succes?

Het verhaal van het hockey is een weinig gekend, maar bijzonder mooi verhaal. Het gaat terug tot in 1995. We stelden toen vast dat we sinds Montréal 1976 geen ploegsport meer op de Olympische Spelen hadden gehad en we hebben toen een aantal acties ondernomen. Zo hebben we toen contact genomen met de hockeyfederatie en de discussie op gang gebracht hoe we met de mannelijke en vrouwelijke hockeyteams naar de Spelen zouden kunnen gaan in de toekomst. Dat begon allereerst met van de hockey'ers atleten te maken. We hebben daar ook een physical coach voor aangesteld. Voorts gingen we op zoek naar jongeren met atletisch vermogen om bij het hockey te betrekken. In 2000 stonden we dan al enkele stappen verder. We eindigden met het mannenteam toen op de 6e plaats op het kwalificatietoernooi, terwijl we de top 4 moesten halen, en in 2004 was het team er opnieuw dichtbij, maar 12 seconden voor het einde van de laatste wedstrijd kregen we een tegengoal binnen en misten we Athene. We zijn opnieuw gaan samenzitten en hebben de vraag gesteld: hoe kunnen we verzekeren dat we niet van het toeval afhankelijk zijn om de Spelen te halen?

Ondertussen verliep de samenwerking tussen het BOIC en de hockeyfederatie ongelooflijk goed. Deze federatie was als één van de weinigen nog niet gesplitst - dat gebeurde pas in 2012 - en samen zijn we blijven stappen vooruit zetten. In 2008 haalde de hockeyploeg dan, net zoals de voetbalploeg, de Spelen en dat was het ogenblik van de déclin. Mensen zagen dat het kon. Na London, waar de mannploeg vijfde eindigde, hebben we dan sterk ingezet om richting de medailles toe te werken en na een proces van 21 jaar is dat ook gelukt.

Dat hockeysucces was ook voor een deel een VUB-succes. Verschillende (oud-)topsportstudenten maakten deel uit van de selectie. Wat is de bijdrage van de VUB-topsportbegeleiding hieraan?

Het is zo dat het aspect van de duale carrière zeer belangrijk is. Je gaat ervan uit dat iemand twee talenten heeft, dus zowel op topsportvlak als op studievlak. Voor zowel studenten die op competitief niveau willen sporten als voor sporters die willen studeren, moet je mogelijkheden bieden. Iemand die op de top van zijn sportieve kunnen is en 30 uur per week traint, kan zijn academische opdrachten er moeilijker bijnemen en moet deze kunnen spreiden. De VUB is één van de eerste universiteiten geweest die aandacht had voor de combinatie van studeren en sporten. Ze heeft dus de grote verdienste gehad om een echte voorloper te zijn geweest en de VUB neemt ook vandaag nog steeds het voortouw hierin.

U hebt zelf ook aan de VUB gestudeerd. Komt u hier nog graag terug?

Ja, natuurlijk. Ik heb hier inderdaad gestudeerd, maar ik heb er ook les ge-

geven en de eer gehad om VUB-fellow te worden.

Vooral het lesgeven heb ik bijzonder graag gedaan. Je probeert niet alleen materie mee te geven aan de studenten, maar er ook het maximale uit te halen en hen centraal te stellen. Zo kan je hen als mens rijker maken. Dat probeer ik nu ook met atleten te doen: prestaties zijn belangrijk, maar ze kunnen enkel geleverd worden als de atleet gewaardeerd en gerespecteerd wordt en dus effectief kan brengen wat er in hem zit.

Tenslotte, hoe schat u onze kansen in voor Tokyo 2020?

Momenteel hebben we zicht, of denken we het te hebben, op wie in 2020 een kans maakt om een top 8 plaats te halen. We gaan ervan uit dat een aantal mensen die nu al in Rio gepresteerd hebben, in Tokyo opnieuw deel kunnen uitmaken van de ploeg. Nafi Thiam is 21 jaar, het hockeyteam zal doorgaan, enzovoort. Er zijn dus een aantal atleten die zeker nog een parcours te gaan hebben tot en met Tokyo 2020 of zelfs verder. We moeten enkel kijken naar wat er tot hun resultaten heeft geleid en hoe dat kan worden doorgetrokken of verbeterd. Daarnaast zijn er de mensen die al aanwezig waren in Rio, maar die nog in een ontwikkelingsproces zaten naar Tokyo 2020. Ook daar zijn er een aantal van geïdentificeerd waar je van zegt: goed, die hebben nu geproefd van de spelen, die gaan waarschijnlijk beter kunnen doen in Tokyo. En dan is er het project BE GOLD, dat nu al enkele jaren loopt. Hiermee proberen we zicht te krijgen op talentrijke jongeren waar we een ontwikkelingslijn voor kunnen uittekenen die hen moet leiden naar een top 8 op toekomstige Spelen. Tenslotte hoop je daarnaast toch ook op een paar verrassingen, waar je van zegt dat niemand die echt had zien aankomen.

Er komen ook 5 nieuwe sporten op het programma, dus ook daar zijn mensen die we nu gaan moeten leren kennen en zien of we hen en hun effectieve slaagkansen voor Tokyo kunnen identificeren.

Veel succes toegewenst daarmee!

VUBorkest

o.l.v. Jurgen Wayenberg

brandend

Solist: Brecht Adriaenssens (basdrum)
Woord: Ingrid Vanruten

Olympic Spirit | John Williams
Ouverture De toverfluit | Wolfgang A. Mozart
De gedachten zijn vrij | Guy Cuyvers
Henry VIII, Three Dances | Edward German
Concerto for Bass Drum | Gabriel Prokofiev
The Godfather | Nino Rota
The Fellowship of the Ring | Howard Shore

Info en reservatie (vanaf oktober):
www.vub.ac.be/vuborkest
concerten@vub.ac.be

Tickets € 10 / € 5 (kassa € 12 / € 7)

GENK - zondag 13 november - 15u
OC C-Mine, Wilde Kastanjelaan 11

ANTWERPEN - zaterdag 19 november - 20u
Zuiderpershuis, Waalse Kaai 14

BRUSSEL - zondag 20 november - 15u
AULA VUB Etterbeek, Pleinlaan toegang 13

BREDENE - zaterdag 3 december - 20u
Eventcentrum Staf Versluys, Kapelstraat 76

GENT - zondag 4 december - 15u
De Bijloke, Jozef Kluykensstraat 2

Concerten in het kader van de viering 45 jaar deMens.nu (Unie Vrijzinnige Verenigingen) met steun en/of medewerking van de huisvandeMens, de Humanistisch-Vrijzinnige Vereniging, het Masereelonds, het Willemsfonds, het Vermeijlonds, Geuzenhuis Gent, Vrijzinnig Antwerps Trefpunt, Vrijzinnige Dienst Universiteit Antwerpen, Grietje Geuzen, Vriendenkring De Bredense Fakkel, Genkse Humanisten, Vrijzinnig Limburg, Erasmus Hogeschool Brussel, UZ Brussel, Vriendenkring Personeel VUB/Enb/UZ Brussel, Dienst Cultuur VUB, Oudstudentenbond VUB, Uitstraling Permanente Vorming vzw.

AGENDA

Oestertasting

Zondag 6 november, 11.00 uur
VLC De Geuzetorre, Oostende
Prijs: € 12 (leden) / € 17 (niet-leden)

PPV: Gendergelijkheid

Dinsdag 8 november, 18.30 uur
VUB, Etterbeek
Prijs: € 65 (leden) / € 80 (niet-leden)

Lezing: inlichtenstudies in België

Dinsdag 15 november, 19.00 uur
VUB, gebouw K, auditorium 6, Etterbeek
Prijs: gratis (leden) / € 5 (niet-leden)

St. V

Vrijdag 18 november
Brussel

PPV: Staat en gezondheidszorg

Dinsdag 22 november, 18.30 uur
VUB, Etterbeek
Prijs: € 65 (leden) / € 80 (niet-leden)

PPV: Buitencontractueel aansprakelijkheidsrecht

Dinsdag 6 december, 18.30 uur
VUB, Etterbeek
Prijs: € 65 (leden) / € 80 (niet-leden)

Vrijzinnig Zangfeest

Donderdag 8 december
VUB, Etterbeek

Oudjaarsreceptie Vlaams-Brabant

Zaterdag 17 december
VOC, Vilvoorde
Prijs: gratis

Info & inschrijven voor deze activiteiten:
info@osb.be of tel. 02/644.64.60

WORD LID VAN OSB

Betaal 35 euro op BE33 0353 7600 1646

Een partnerlidmaatschap kost 55 euro.

Met uw lidkaart geniet u van tal van kortingen en voordelen.

V.U.: Nicolas Dutré, Triomfbaan 40, 1160 Oudergem

huis
van de mens
is vrijzinnig humanistisch

Wij zijn er voor jou!

Een huisvandeMens is er voor iedereen, dus ook voor jou.

Je kan bij ons terecht voor:

- Informatie**
(over ethische en maatschappelijke thema's)
- Vrijzinnig humanistische plechtigheden**
(geboorte, huwelijk, samenwonen, jubilea, afscheid...)
- Vrijzinnig humanistische begeleiding**
(een luisterend oor, een goed gesprek)
- Waardig levenseinde**
(wilsverklaring, patiëntenrechten, palliatieve zorg...)
- Activiteiten**
(lokale vrijzinnig humanistische initiatieven en activiteiten)
- Vrijwilligerswerk**

Onze dienstverlening is kosteloos.

De huisvandeMens zijn een initiatief van deMens.nu

deMens.nu Magazine

Voel je je betrokken bij mens en maatschappij? Om de drie maanden werpt het *deMens.nu Magazine* een vrijzinnig humanistische blik op de samenleving. Ethische en maatschappelijke thema's komen daarbij aan bod, en de mens staat centraal. Een magazine voor en over jou, dus.

Je kan een gratis proefnummer aanvragen of je gratis abonneren.

Hoe?
Stuur een mailtje naar: info@deMens.nu
OF schrijf naar: deMens.nu-UVV vzw
Brand Whitlocklaan 87 - 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe
OF telefoneer naar: 02 735 81 92
Met vermelding van je naam en adres.

Voor meer informatie:

www.deMens.nu

